

Історія Любові Полевої, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Творчиня змін та можливостей»

Трудова діяльність Любові почалася з 17 років на посаді няні у дитячому садочку. Неочікувано для батьків та і самої Любові було рішення навчатися в лісовому технікуму. Пішла по стопах свого тата. Працювала в лісництві помічником лісничого, власноруч висаджувала хвойні та листяні дерева, керувала робочими процесами. Було надано звання «Помічник лісничого II класу». На її честь названо урочище «Любашин ліс», яке офіційно зареєстровано на планшетах Старогнатівського лісництва Тельманівського лісгоспу.

Через конфлікт з керівництвом змушена була звільнитися, а маючи вищу освіту агронома, пішла працювати в сільське господарство. З розібраних машин для виготовлення крупи, без інструкцій, створила крупо цех при господарстві ВАТ «Бахчовик». Отримала дозволи на продаж крупи й після перевірки Маріупольською міською санітарно-епідеміологічною станцією був зроблений запис в «Книзі скарг та пропозицій» - найкраща крупа в Донецькій області. Далі до крупо цеху додався пункт перероблення насіння, зерновий ток. Після реорганізації господарства попала під скорочення.

А потім 2014 рік. Обстріли села, де проживала. Життя поруч з українськими військовими, готувала їм домашні страви, підтримувала морально, як могла допомагала. Коли один солдат приніс наплічник і попросив відіслати батькам, якщо не повернеться з Донецького аеропорту (а там тоді були запеклі бої), за ніч в голові склала книгу. Вирішила писати про цих мужніх воїнів, щоб лишилася пам'ять. І з ранку почала просити захисників щось розповісти про себе, а з їх слів складала вірші, дехто дав фото. Так з'явилася книга «Душа живе. Ми всі живі» про бійців АТО 2014-2015 років. В січні 2015 року був масований обстріл з «Граду» по будинку, що змусило виїхати. Більше до будинку повернутися не змогла, там була закрита територія для цивільних.

Через труднощі з роботою, з житлом, опинилася в Миколаєві Миколаївської області, де почала працювати майстром поля. Вирощувала помідори на полях по 140-160 га. Збір томатів проводили комбайнами. Вона, без практики, без досвіду, вчилася у своїх підлеглих робітників і вже на другий рік вийшла на призове місце між майстрами поля Херсонської та Миколаївської областей. А далі, пішла працювати головним агрономом на інше підприємство. Вирощувала люцерну на сіно, на експорт. Стикнулася з новою проблемою: досвіду вирощування люцерни в таких об'ємах та з такими вимогами в Україні не було. Радитися ні з ким. Так опановувала роботу в полі власним досвідом. Але, жінка – дієвий агроном у полі – це виклик для чоловіків на будь-якій посаді!

Трактористи перевіряють, керівництво не довіряє. Вона опанувала всю техніку, всі агрегати, входила в колектив і врешті решт таки завоювала повагу та авторитет у чоловіків. Її почали запрошувати в інші господарства на консультації, радитися. Та почалося повномасштабне вторгнення. Місто без води, постійні обстріли. Всі поля Миколаївської області були заміновані або в ракетах. Працювати в полях стало неможливо, а користь Державі хотілося нести.

Любов почала шукати роботу агронома в іншому місці. Так переїхала у Львівську область. Попрацювавши сезон агрономом, поспілкувавшись з місцевими жителями, зрозуміла, що їх уявлення про Донецьку область геть не збігаються з реальністю. Коли запропонували працювати онлайн бібліотекарем в Гранітненській сільській бібліотеці Мирненської громади Донецької області, погодилася без вагань. Та знову нова діяльність, що і як робити – ніхто не знає. Запровадила робочу сторінку в Facebook, познайомила з місцевими робітниками культури. Зараз у Львівській області місцеві жителі її називають «недостатнім пазлом», який ставить на місце і виправляє їх уявлення про Донецьку область і її жителів. Робота онлайн бібліотекаря вже зацікавила не лише Донецький регіон, а й інші. На XII Міжрегіональному Ярмарку бібліотечних інновацій «Бібліокреатив-2024» з темою року: «Кольори твоєї сили: палітра ментального здоров'я», Любов представляла свої 2 інноваційні ідеї: майстерня смаку «Гастрономічна подорож світом» та відеокаст "Життя і пригоди Тішки", які були розглянуті й прийняті до роботи публічними бібліотеками Одеської, Миколаївської, Запорізької областей. Поділитися досвідом роботи запрошують Львівські бібліотеки. Любов виступила з доповіддю на Всеукраїнській науково-практичній конференції "Бібліотека. Люди. Війна. Втрати та звершення" VII красназавчі читання пам'яті Петра Тронька; була спікеркою на XIV Всеукраїнській науково-практичній конференції «Бібліотека і книга в контексті часу» з темою: «Як живе і працює бібліотека після окупації. Власний приклад» організованою ВГО Українська бібліотечна асоціація. Брала участь в інтерактивному тренінгу ВГО Української бібліотечної асоціації на засадах партнерства майстрів шведської гри з основ демократії «Electionville». Представляла свої патріотичні казки на радіо "Миколаїв на Дністрі" в рубриці Вечірня казка для дітей. Також давала інтерв'ю на радіо "Миколаїв на Дністрі" "Відверто про... письменництво Любові Полевої"; інтерв'ю для сайту "Свої. Сіті": «Любов Полева – єдина бібліотекарка Гранітного. Вона збирає книги для поки що окупованої бібліотеки.»; на радіо "Розділля FM 93" "Актуальне інтерв'ю"; на радіо "Розділля FM 93" в подкасті "Літературний креденс". Членкиня – ВГО Української бібліотечної асоціації та Донецького обласного відділення УБА. Створює нові рубрики на робочій сторінці, впроваджує нові ідеї.

А ще Любов має великий хист в спілкуванні з дітьми. На сьогодні вже засновано два гуртки: для дітей середньої групи віком 11-13 років «Чарівний клуб супер дівчат» та для молодшої групи віком 6-10 років «Мені цікаво все». З середньою групою проводить репетиції вистави (яку самі створили й вже було два виступи), майстер-класи по кулінарії, обереги для захисників та захисниць України. З молодшою групою майстер-класи з творчості руками й театральним навичкам, дикція, вимова то що. Також проводить бесіди по ментальному здоров'ю, знайомить з життям та традиціями Донецької області, а головне – виховує

патріотизм до своєї країни та ідею єдності.

Знаючи проблему жителів Донецької області в спілкуванні українською мовою, Любов створила розмовний клуб для покращення вимови та збагачення словникового запасу. Засідання клубу проводяться онлайн в невимушеній розмовній формі на різні теми з єдиним правилом – вчимося говорити українською. Як говорить Любов: – Нічого неможливого не має, якщо є бажання, то здійснити можна, навіть неможливе. А перешкоди нас загартовують та роблять міцнішими.